

Sylvia Vanden Heede & Thé Tjong-Khing

VOS en Haas

Tot kijk!

Lannoo

www.vosenhaas.com

www.lannoo.com

www.de-leukste-kinderboeken.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

16de druk, hernieuwde uitgave 2021

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2016

Vormgeving: Studio Lannoo

Lettertype: Matilda, waarvoor dank aan de onderzoeksgroep ReadSearch.

Dit lettertype werd ontwikkeld door prof. dr. Ann Bessemans in samenwerking met de Universiteit Hasselt en Hogeschool PXL om ondersteuning te bieden aan beginnende lezers.

D/2021/45/513

NUR 287

ISBN 978 94 014 8192 2

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Post voor Uil	11
Vet	26
Bezoek in de nacht	36
Een barst in het ei	47
Kale kip	58
Het verhaal van Tok	73
Het plan van Haas	85
Spikkels	106
Kraaien	122
Op reis	136

POST VOOR UIL

Het is hartje zomer.
Vos en Haas liggen in de zon.
Het is erg heet.
Haas heeft een petje op.
Maar Vos niet.
Hij ziet zo rood als een kreeft.
‘Smeer me eens in’, zucht hij.

Haas kreunt wat.
Ze heeft er geen zin in.
Ze lag net zo lekker.

‘Toe Haas, toe!’ zeurt Vos.
Maar Haas wil echt niet.

‘Dan doe ik het **zelf** wel’, bromt Vos.

Hij pakt de fles met olie
en knijpt die leeg op zijn buik.
Br! Wat is **dat** koud!
Vos smeert zich helemaal vol.
Zijn vacht plakt ervan.
Alleen zijn rug doet hij niet.
Daar kan hij niet bij.

‘Haas!

Haas, kun jij bij je rug?’

‘Ja hoor! Kijk maar!’

En Haas doet het voor.

Gek.

Haas kan het **wel**.

En Vos kan het **niet**.

‘Je bent dik, Vos.

Veel dikker dan ik.

Daardoor komt het.’

‘**Dik?** Ik ben **niet** dik!

Ik heb een maatje meer’, zegt Vos.

‘Ik ben **vol** en **rond**

en rond is **mooi**.

Ik voel me goed in mijn vel.’

‘Je voelt je goed in je **vet!**’ lacht Haas.

Het was een grapje.

Maar Vos lacht er niet om.

Hij kijkt zo sip!

Haas heeft al spijt van wat ze zei.

‘Ach Vos, geef me die fles eens.
Dan doe ik je rug wel’, zegt ze lief.

‘Hee Vos! Hee Haas!’ horen ze plots.

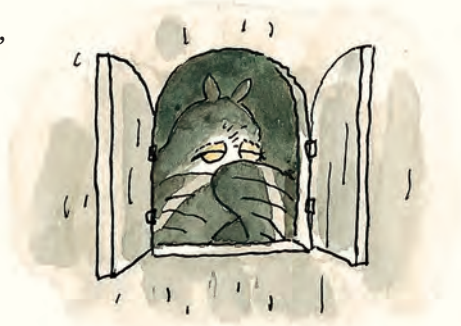
Het is Uil die zo roept.
Hij zit in zijn boom
en wenkt door het raam.

‘Wat vreemd’, zegt Haas.
‘Heel vreemd’, vindt Vos ook.
Want sinds Uil een ei heeft,
wil hij niemand zien.
Hij heeft het veel te druk met broeden.
Dag en nacht zit hij op zijn ei.
Broeden is zwaar werk.
Daar kun je niks bij hebben.

‘Dag Uil! Komt je ei uit?’ vraagt Haas.
Uil schudt zijn kop.

‘Nee, nee.
Daar is het nog te **vroeg** voor.’

Hij zucht eens diep.
Wat kijkt hij triest!
En wat ziet hij bleek!

Hij zal toch niet ziek zijn?

‘Is er iets mis?’ vraagt Haas bezorgd.

‘Och’, zegt Uil alleen maar.

En dan doet hij gauw het raam dicht.

Anders zien ze dat hij huilt.

En dat wil hij niet.

Haas springt op.

‘We gaan naar Uil toe’, beslist ze.

‘Nu meteen!

Hij moet **hulp** hebben.

Dat voel ik.

Kom Vos! Kom mee!’

‘Ben je gek?’ vraagt Vos.

‘Kun je niet lezen?’

‘Weet je niet wat daar staat?’

Hij wijst naar de boom van Uil.

Er hangt een bordje aan.

Maar Haas is al weg.
En dus gaat Vos ook maar.
Hij moet wel.
Hij laat Haas niet in de steek.

‘Bel jij of bel ik?’
‘Jij. Ik durf niet.’
‘Nee, jij!’
‘Het was **jouw** idee!’

Vos belt niet en Haas belt niet.
Uil hoort hen zo ook wel.
Zacht doet hij de deur op een kier.
‘Ach, daar zijn jullie.
Kom binnen.
Voeten vegen en stil zijn.
Wek mijn ei niet.
Het is zo al erg genoeg.’
Haas wil vragen wat er dan zo erg is.
Maar ze durft niet goed.
Zou het ei stuk zijn...?

Nee hoor! Het ei is nog heel.
Wat een geluk.

Het ei van Uil ligt in een doos.

Het is mooi groot en wit.

Een prima ei.

Haas kijkt eens

en Vos voelt eens.

‘Blijf er af!’ gilt Uil plots.

‘Jij met je vette poten!’

Vos schrikt.

Hij hapt naar lucht.

‘Vet? Ik vet?’ stottert hij.

‘Ik **ben** niet vet!

Ik heb een maatje meer.

Maar ik ben niet vet!’

‘Je bent **wel** vet!

Je bent vet van top tot teen!’ raast Uil.

‘Blijf van mijn ei af!

En jij ook, Haas!

Het is **mijn** ei.

Hoor je? **Mijn** ei!’

Uil snikt het uit.

Vos en Haas zijn er naar van.

‘Zeker is het ei van jou’, zegt Haas.
‘Je kreeg het van Piep.
Weet je nog wel?
Je was er zo blij mee!’

Uil knikt.

‘Het kwam met de post,
want Piep is op reis’, zegt Vos nu ook.
‘En er zat een **briefje** bij’, vult Haas aan.

Uil knikt en knikt.

‘Dat is waar’, zucht hij.
‘Maar wat stond er in dat briefje?’

